

Jubileumi emléktúra a Zemplénben

A 2000. május elején megalakult „Úgy is egyszer...” Bányász-Kohász-Erdész Asztaltársaság, az OMBKE és OEE tagjainak 14 főnyi csapata, május 1-3. között szakmai és nemzeti hagyományápoló emléktúrára vett részt. A borsodi, Diósgyőrhöz közeli barnaköszén-bányászat, az Eperjes-Tokaji-hegység Telkibánya szomszédságában lévő ércbányászati, valamint a Zemplén erdészeti emlékeit kerestük fel.

Utunkat a tavaly elkészült, gyönyörűen helyreállított diósgyőri királynéi várkastélyban kezdtük, ahol még koránt sincs vége a tervezett munkáknak. Korhű ruhát viselő, és a régies magyar beszédet felelevenítő vezetőnők teremről-terem-

re ismertetett meg bennünket az átfogott korok szokásaival és a várkastélyi élet rejtelmével. Közben a pazar lovagteremben lévő tölgyfa asztalok mellett a selmeci Vendégeköszöntő nótával háláltuk meg a kalauzolókat, majd a várkastély udvarán lovagi párviadalnak lehettünk tanúi.

Túránk következő állomása, az 1870-től megkezdett Perces-Lyukóbánya környéki barnaköszén-bányászat megmaradt emlékei közül, az 1947. évi, 12 bányász életét követelő szerencsétlenség emlékműve, az F6-os elővájógép volt. A Lyukköszén Kft. üzemépületei előtti csoportképpel búcsúztunk a szénmedencétől, emlékezve néhai *Lóránt Miklós* bányamérnök barátunkra, aki OMBKE és OEE kettős tagként harcolt a bányászat fennmaradásáért.

Edelényben, amely szintén bányásztelepülés volt, a felújított L'Huillier-Coburg-kastélyt látogattuk meg, különös figyelemmel a most restaurált festett szobákra. A Templomkert vendéglőben elfogyasztott ebédet a tulajdonos asszony vágár édesapjára is emlékezve, a többi helyi vendég nagy öröme a Tisztelet a

Bányászszaknak... nótával fejeztük be. Telkibányára igyekezve útközben Vizsolyban, a református templomban a *Károli Gáspár* által 1590-ben 800 példányban készített magyar nyelvű Biblia 52 megmaradt eredeti példányainak történetével és a merített papírosra történő nyomtatás sajtógépével ismerkedtünk meg. Ki-ki magának is nyomtathatta a szentírás fedőlappját emlékként.

Telkibányán a bányász-erdész és a kőedény fazekesség gazdag emlékeit tekintettük meg, a helyi kőedény manufaktúrát működtető Kádár család által adományozott épületben kialakított múzeumban. Ma Érc és Ásványbányászati Múzeum néven várja a látogatókat a Nagy Lajos király által 1341-ben bányavárossá emelt településen, ahol az ércbányászat kis megszakításokkal a 19. századig működött. Magyarországon legelső porcelángyárát *Bretzenheim Ferdinánd* herceg, a regéci uradalom tulajdonosa alapította 1825-ben. Szállásunk felé, amely az ÉSZAKERDŐ Zrt. Senyői Vendégházában volt, megtekintettük a királykúti Bányász-Erdész Barátság emlékoszlopot, amelyen csapatunk egyik tagja volt évfolyamtársa, *Mester László* nevét is felfedezte. Megnéztük a Mátyás királyról elnevezett forrást és a Jegesbarlangot, valamint a legenda szerinti leány, Szép Ilonka sírját. A Jegesbarlang hűvös belső terét az erdészet ültetési időszakban a csemeték hűtőtárolására használja. Erről a helyről indul ki az „Aranyásók útja” nevű ércbányászati tanösvény is.

Másnap Füzéradványban a Károlyi-kastélyt kerestük fel, ahol ezen a napon – nagy örömünkre – a VII. Nemzetközi Vadéltetőző és Vadásznap Rendezvényt tartották. A ceremónia a Büki Vadászskürtsők ébresztőjével, az erre a napra készített teríték ünnepélyes behozatalával, majd a „Fohász Szent Hubertuszhoz” ima, és a vadászhimnusz elhangzásával kezdődött és a csepegő esőre fittyet hányva tartott délutánig.

A kastély megtekintése után a folyamatos gyenge esőben Füzér várát másztuk meg az „ideiglenes turistaúton” mivel a vár helyreállítása nagy erővel, még szombaton is folyt, ezért az eddigi meredek sétányt falépcsők és acélkorlátok helyettesítik. A magyar Szent Koronát az 1526-os mohácsi csatavesztés után 1527-ig *Perényi Péter* koronaőr itt őriztette.

Az ebéd után felerősödve értünk Hollóházára, ahol a Porcelánmúzeumot és a mintaboltot tekintettük meg. Innen Kishután keresztül a gyönyörű fafaragványokkal gazdagított kőkapui Károlyi Kastélyhotel parkját jártuk körbe és a Kemence-patak felduzzasztott vizével kialakított tavat. Majd gyalog Rostalló felé vettük az irányt a már kikandikáló napsütésben és a májusi eső által megtisztított és virágillattal teli jó levegőben.

Másnap Sárospatakra menvén útköz-

ben Széphalmon felkerestük híres nyelvújítónk *Kazinczy Ferenc* sírját, emlékhelyét és a Magyar Nyelv Múzeumát. Sátoraljaújhelyen ki kellett hagyni a Magyar Kálvária Emlékhely megtekintését, mivel itt is teljes a felújítás és autóval szinte megközelíthetetlen, de felettünk, a Zempléni Kalandparkban létesített kabinos és ácsúszó drótkötélpályán szorgalmasan süvítettek a kirándulók a Csúcs-hegytől a Szár-hegyig.

Sárospatakon a Rákóczi-vár állandó kiállításait és a várudváron feltárt és korhűen rendbe hozott középkori ágyúöntő műhelyt tekintettük meg. Vezetőnk elmondása szerint szakmatörténeti célból folytatódik a feltárás és a lehetséges rekonstrukció. Tokajban a Rákóczi Pince melletti borozóban kóstoltunk a hegylevekből, majd a Toldi Étteremben elfogyasztott ebéd után élményekben gazdagodva, a Tisza-tó melletti óriásakvárium felkeresése után hazafelé indultunk, ki-ki lakhelye felé.

Dánfy László Andor

OMBKE, OEE Kecskeméti HCs

Bognár Gábor

OEE Kecskeméti HCs